

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÅRG.

DEN 12 AUGUSTI 1906.

N° 46

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Herman Ekelund. — Kontrollanterna öfver svensk-norska gränsbetästringarnes nedläggande. — Arbetarnes landsorganisation. — Det nya universitetsbiblioteket i Lund. — Kristine kyrkas i Falun nya portar. — Under Afrikas sol. — Internationella djurskyddskongressen i Helsingborg. — "Rik nog, som nöjd är" af Maja-Brita. — Fröken Anna Hansson. — Från täflingen om Kattgats pokalen. — Svenskt offer för upproret i Finland. — De orosfyllda dagarne i Finland. — Ryska bilder för dagen. — Fredskongressen i London. — Brokigt utomlandsnytt. — Veckans porträttgalleri. — Sveriges Juvelerare- och Guldsmedsforenings årsmöte. — Vegetarianer på årsmöte i Rättvik.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

Foto. Lindhëborg, Jönköping.

HERMAN EKELUND.
DISPONENT.

Kitché: Kon. A. B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Gbg.

HERMAN EKELUND. TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af Jönköpings stads mest representativa och uppburna personligheter, disponenten Herman Ekelund i Jönköping, chef för Sahlströmska fabriken därstädes, fyllde den 1 aug 50 år och H. 8 D. har i anledning däraf velat införliva hans bild i sitt porträttgalleri jämte en kortfattad täxt till densamma.

Herman Ekelund började sin bana som militär och blef 1878 officer vid Jönköpings regemente men lämnade redan efter några år den militära banan för att kunna helt ägna sina rika krafter åt industrien. Han öfvertog nu chefskapet för den då ganska obetydliga men med framsynt blick anlagda fabrik, som 1834 grundlagts af fabrikör Sahlström i Jönköping. Fabriken bedref vid Ekelunds inträde i densamma färgeri samt en liten spinneri- och väfverirörelse med ett fåtal arbetare. Sedan Herman Ekelund fått rodet i sin hand började emellertid ett nytt lif för densamma och den har sedan stadigt under hans erfarna hand gått framåt och sysselsätter i närvarande stund bortåt ett halft tusental arbetare med en tillverkning på omkring 2 miljoner kronor årligen. Fabriken hufvuduppgift är att af den utmärkta råvara, som vi äga i vår svenska fårull, tillverka för vårt klimat lämpliga och starka garner och väfnader.

Bakom en så stor yttre utveckling finnes helt naturligt ett omtänksamt, energiskt och framsynt arbete — och de som sett Herman Ekelund i sitt yrke känna noggsamt, att han icke sparat sig för att föra framåt den industri, för hvilken han nu i snart ett fjärdedels sekel stått i spetsen.

Genom ett flertal studieresor har han utvecklat den fackkunskap, som med så lyckligt resultat kommit svensk industri till godo. Nämnas bör i detta sammanhang den omtänksamhet, som han alltid lagt i dagen gent emot arbetarepersonalen, ett konsekvent utslag af den medkänsla och omsorg för de små i samhället, som i så hög grad karaktäriserar Herman Ekelunds personlighet.

Ett utmärkande drag för honom är icke minst hans frisinnade och vida blick för våra sociala förhållanden och därmed samhöriga företeelser och detta drag träder ständigt fram i hans icke obetydliga författarskap och kommunala verksamhet.

Att här uppräknas alla de uppdrag och företag af allmän och kommunal art, för hvilka hans mångsidiga begåfning och outtröttliga arbetskraft tagits i anspråk är ju icke meningen. Sedan E. redan tidigt af Jönköpings samhälle invalts i dess stadsfullmäktige, och hvars vice ordförande han under en del år var, tillfördes staden en själfständig personlighet samt en uppslagsrik och värtalig förespråkare för allt, som var ägnadt att tillgodose samhällets utveckling och de smås intressen. Tillkomsten af Jönköpings kolonial-trädgårdar och af dess modärna renhållningsväsen är bland annat ytterst hans verk. Att han icke kommit att tillhöra vår lagstiftande församling har berott endast på honom själf, då han upprepade gånger på grund af bristande tid afböjt detta förtroendeuppdrag. Af samma skäl — nämligen för att fullt kunna ägna sig åt den sin man helt kräfvande industriella verksamheten — lämnade E. för ett par år sedan under allmänt beklagande alla sina förtroendeuppdrag.

Vid sidan af sin verksamhet har E. äfven fått tillfälle till ett ingalunda obetydligt författarskap. Vi erinna om de

många uppsatser som från hans penna influtit i dagspressen och en del andra arbeten vanligen behandlande politiska, sociala eller nationalekonomiska frågor och präglade af sakkännedom och iderikedom. I "När kriget kom" häfdar han med styrka betydelsen af härens moraliska halt och nödvändigheten af mannens i ledet mera själfständiga och handlingsfria uppträdande, när tillfället under ett krig så kräver. I "I dagbräckningen" framträder starkt författarens varma sympati för arbetarne och deras förhållanden samt hans deciderade nykterhetsvänlighet.

Att här sluta utan att hafva omnämnt E:s outtröttliga verksamhet inom vår torfindistri skulle vara orätt, då man betänker att han på torfproblemets lösning offrat så mycket arbete och för detta stora fosterländska mål icke sparat vare sig tid eller pengar. Och skulle man få döma af de betydelsefulla och praktiska resultat, hvartill han nu synes kommit i denna för hela vårt land så viktiga fråga, torde för visso den tid icke vara långt borta, då vi ur våra mäktiga mossar kunna framställa ett bränsle som kan upptaga konkurrensen med det utländska stenkolet. Att denna fråga snart må kunna föras till ett lyckligt slut måste ligga hvarje fosterlandsälskande man varmt om hjärtat.

En ideellt anlagd personlighet är Herman Ekelund icke desto mindre i besittning af en praktisk blick på tingen, och äfven om hans många uppslag och idéer icke alltid blifvit genomförda, så låter han sig dock aldrig förtrötta och liksom han hittills bringat många viktiga frågor till en lycklig lösning, så skall han ock säkerligen föra de stora idéer hvarmed han nu umgås, till seger.

Foto. Hartmann, Gbg. Kliché: Bengt Silfverstare
KONTROLLANTERNA ÖFVER SVENSK-NORSKA GRÄNSBEFÄSTNINGARNES NEDLÄGGANDE. Stående från vänster: öfverstarne Blaim, Schott och Snyders; sittande kap. Stålhane.

Till utöfvandet af kontrollen öfver nedläggandet af befästningar på svensk-norska gränsen har af svenska regeringen utsetts öfversten i österrikiska genistaben Blaim och af norska regeringen tyska ingenjöröfversten Schott, hvilka jämlikt art. 5 i konventionen mellan Sverige och Norge angående neutral zon etc., valt tredje ledamot i kommissionen, nämligen en ingenjöröfversten ur nederländska armén, och har nederländska regeringen på härom framställd diplomatisk begäran utsett befälhafvaren för ingenjörkåren i Utrecht öfverste Snyders. — De trenne officerarne ha på resan till Norge sammanträffat i Göteborg. Svensk adj. hos öfverste Blaim är kapten Stålhane.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF

ARBETARNES LANDSORGANISATION.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stilm.—Osp

Red Branting (1), Formand Ole Lian, repr. för Arb. fagl. Landsorg. i Norge (2), Formand C. M. Olsen, repr. för De samvirk. fagforb. i Danmark (3), C. G. T. Wickman (4), Kassör E. Söderberg (5), Riksdagsman H. Lindqvist (6), A. Sjöstedt (7), O. Dahlqvist (8), Journalist S. Persson (9), Fru Kata Dahlström (10), J. Andreasson (11), Riksdagsman N. Persson (12), O. Borge (13), O. Danielsson (14), Red. Rosén (15), J. P. Jönsson (16), J. Jönsson (17), C. L. Lundberg (18).

Den 6 aug. sammanträdde i Stockholm arbetarnes landsorganisations 4:de kongress, och flera viktiga frågor förelägo därvid till afgörande. Vid kongressen, som var bestämd att pågå 5 dagar, närvaro ungefär 475 ombud från landets alla delar samt äfven representanter för andra länders landsorganisationer. Bland särskilda inbjudna märktes därjämte representanter för kommerskollegii afdelning för arbetsstatistik. — Landsorganisationens hufvudsakligaste uppgift är att svara för alla strider, som tillkomma genom arbetsgifvarnes ingrepp (lockouter) samt då arbetsgifvarne söka hindra organisationsarbetet eller arbetarnes försök att förbättra sina aflöningsförhållanden, och som bevis på hvad landsorganisationen i detta afseende förmår kan nämnas, att densamma under konflikterna 1905 svarade med ett be-

lopp af öfver 1,000,000 kr. till understöd åt arbetare, som indragits i konflikten. — Landsorganisationen räknar för närvarande 1,500 föreningar med öfver 100,000 medlemmar.

Foto. Rahms, Lund.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

DET NYA UNIVERSITETSBIBLIOTEKET I LUND, som snart är färdigt till inflyttning.

Amatörfot. E B

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

KRISTINE KYRKAS I FALUN NYA PORTAR.

De vackra portarne, som mycket pryda den nyrestaurerade kyrkan, äro slagna i koppar af kopparslagerimästaren C. F. Bergström i Falun efter mönster af de gamla söndervittrade koppardörarne.

UNDER AFRIKAS SOL.

EFTER FOTOGRAFIER STÄLLDA
TILL H. 8. D:S DISPOSITION AF
PROFESSOR YNGVE SJÖSTEDT.
Jmfr H. 8. D. innev. årg. n:r 33.

FÄLLD JÄTTELIK GIRAFFTJUR: Huden var en börda för 16 man,
skelettet för 11 man.

PROFESSOR YNGVE SJÖSTEDT.

MJÖLBEREDNING I WAPARE BY (USAMBARA).

*Från professor
Yngve Sjöstedts
nyss fullbordade
i allo lyckade
Afrika-expedi-
tion.*

EN LÄGERPLATS.

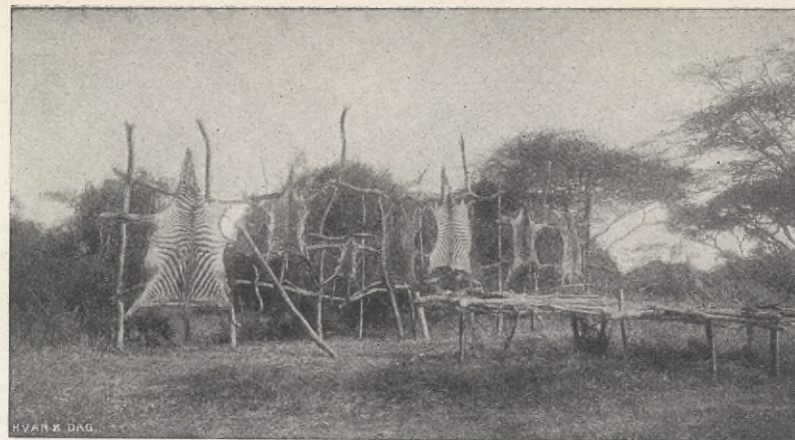

KARAVANEN, 80 MAN, PÅ VÄG GENOM USAMBARA, TILL KILIMANDJARO.

BLAND MASSAIER.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

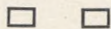
TORKNING af zebra- och andra hudar. På den liggande ställningen en giraffhud.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

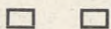

TERMITKULLE, afrikansk "myrstack" till dubbel manshöjd, uppbyggd af trämjöl tillsatt med ett bindämne.

Expeditionens högkvarter har varit Kalimandjaro, Afrikas märkligaste bärg. Till en antydning om färdens resultat må nämnas att professor Sjöstedt för sin egen afdelning, den entomologiska hemför cirka 40,000 olika slags spindlar och insekter.

I sammanhang härmed tillfogas lämpligen ytterligare tvänne bilder, ställda till vår disposition från annat håll.

Öter fotografi.

BY I TYSKA OSTAFRIKA.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Foto. Alfred B. Nilson, Helsingborg.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Sthlm—Gbg

INTERNATIONELLA DJURSKYDDSKONGRESSEN I HELSINGBORG 2—4 AUG.

Från vänster till höger: Fröken Lisa Schartau, Sthlm - London (1), Fröken Lizzl Lind af Hageby, Sthlm - London (2), Prof. Paul Förster, Berlin (3), Fru Constance Ullner, Helsingfors (4), Fru Elna Tenow, Sthlm (5), Etatsrådet J. Chr. Lembcke, Köpenhamn (6), Hofstallmästare G. Sverdrup, Kristiania (7), Statskommisarien Chr. L. Tenow, Sthlm (8), Madame de Silva, Paris (9), Prof. Hjalmar Dahlström, Sthlm (10), Lektor Thor Nordström, Strängnäs (11), Miss Woodward, London (12), Fru O. Prydz, Kristiania (13), Herr Richard Leonhardt, Berlin (14), Rentier Fleischer, Leipzig (15), Herr Conrad Dünchel, Leipzig (16), Dr. Nolthenius, Utrecht (17), Redaktör Hugo Nolthenius, Utrecht (18), Fröken A. Hanneborg, Kristiania (19), Dr A. Wall, London (20), Mr Sidney Trist, London (21), Prof. L. Quidde, München (22), Rev. A. Hewlett, London (23), Fru Johanna Meyer, Köpenhamn (24). — I sammanhang med denna kongress har Svenska Djurskyddsföreningens Centralförbund hållit sin fjärde konferens.

RIK NOG, SOM NÖJD ÄR.

SKISS FÖR HVAR 8 DAG AF MAJA-BRITA.

Därute i hafsbandet är lifvet kargt och sträfsamt att lefva. Sent kommer sommarvärmen till de knappa tegarna, tidigt höststormarna. Vintern är lång, isarna och nordan föra sitt hårda regemente. Folket därute i hafsbandet vet, att lifvet är allvar, de se ej ofta annat.

Ytterst på udden står en liten stuga, som en gång i tiden prunkat med rödfärg, men som nu, frätt af tidens tand, af slagregn och stormar, lutar med gaflarna och ser gråsvart och murrig ut. Ett litet fönster tittar utåt det vida hafvet, ett annat åt den lilla täppan som om sommaren ger sin knappa skörd af potatis, gräslök, ringblommor och åbrodd. Nere vid stranden hänga några nät, som jämte potattis-täppan utgör husets enda skattkammare. Båten, en skamfilad "öka" med lösa gnisslande årtullar, spelar också sin roll, som sedan skall sägas.

Inne i stugan bo byns fattiglappar, byns "sämsta" folk, som äro i hvars mans mun. Det är inte vackra namn de nämnas med af de ärbara rospiggarna i stugorna omkring. Och att deras namn måste så bli,

det kan man förstå, när man får höra ett och annat af de skvallrande tungorna. Stina, hon med barna därinne, hon är ju en "sån där", som för all del hälst inte talas om bland ärbart folk. Det är bara af en händelse man någon gång erinrar sig hennes tillvaro, och då alltid med axelryckningar och speglosor.

FRÖKEN ANNA HANSSON,

"regementets dotter", den unga sångerskan som nyss med framgång debuterat. Hon adopterades för 11 år af "Södra skåningarne", som under en fältmarsch af en händelse hört henne sjunga och önskade åtaga sig hennes vidare utbildning.

Foto. Axel Larsson. Gbg.

FRÅN TÄFLINGEN OM KATTEGATS-POKALEN: Brand (X) (segrare) med sin svåraste medtäflare Skagerack.

Stina har varit ung en gång, o så ung! Far hennes var en duktig fiskare, Stina äldsta barnet. I ur och skur, bittida och sent, klara sommark dagar, kulna höstaftnar, bitande kalla vinterdagar har hon varit med far ute på fiske, medan mor varit hemma vid och sysslat med de små, med mat åt alla munnar, med kläder åt små och stora. Stina var käck som en pojke, ögonen blickade trotsigt och spelande fram urder den ljusa luggen och den rödrutiga hufvduken, hyn var brynt af sol och väderbiten af stormar. Med seniga armar högg hon tag i åror och nät, och gällde det kunde hon sköta seglen så godt som någon karl. Det var det roligaste hon visste att få försöka med den saken, och när sjön gick hög och skummet stänkte och far satt bredvid och vakade öfver att Stina skötte sin gärning som rorgångare, myste han och tänkte — och sa' ibland med: — Sådan skall en sjömanstös vara.

När Stina var fjorton år, dog far. Mor och alla barnen stodo sörjande omkring hans enkla svarta kista. Den yngsta lilla hade ännu ej sett dagens ljus, och nu hade mor att sörja för hela sin skara. Så länge far sträfvat för dem, hade allt gått väl ihop, men när han gick bort, var han unga karlen och hade inte hunnit få något på kistbotten åt de sina. Hvar skulle de nu taga föda och kläder ifrån, och hvem skulle ta' hand om dem i vår, då mor skulle få sin svåra stund? Stugan de bott i, som ståtade med både kök och kammare, och som var väl vinterbonad, den hade far på lifstid, och nu måste de gå ifrån den. Hvar skulle de få tak öfver hufvudet? I sin nöd kom mor att tänka på, att byalaget ägde en stuga ytterst på udden, där den fick bo, som ville hålla rodd öfver till ön midt emot. Till den stugan med dess täppa var det nu de styrde kosan, och hädanefter fingo mor och Stina försörja familjen på tvåöringar, roddafgifterna, och en öka, köpt på prästens auktion, fick tjänstgöra som färja.

Och hur de sträfvade, gick dag för dag och år för år. Stina var alltjämt moderns stöd, fast de andra syskonen flugit ut, den ena efter den andra. En pojke hade kommit i skomakarlära, två döttrar hade fått plats som pigor hos ortens "storbönder", de, som ägde såpass jordlapp, att de behöfde främmande armar till hjälp vid gården. Yngste bror, en bråkig trettonåring, fick följa med en roslagsskuta. Endast lilltösen, den sistfödda, var hemma, och nu skulle mor och Stina börja få lugna dagar efter allt slitet.

Men då kom olyckan, då hände det, som satte alla tungorna igång. Stina var ung ännu, tjuguarblodet rann varmt genom det unga friska hjärtat. En ljus och stark gosse kom till byn, fick plats som dräng, och snart fick han syn på Stina och hon på honom. Det var i vårens och längtans tider de fingo hvarandra kära, de trädde midsommardanser i afton sol och ljus skymning, de gingo som skördefolk tillsammans sommarens långa dagar. Aftonhvilans stunder gladdede de med klara sånger, ty sång bodde i dem bägge. En sådan vår och en sådan sommar hade Stina lefvat med om. Hösten förde honom bort till annat arbete. Men de skildes med trofasta löften och ljust hopp — —

Vid juletid, en morgon, då den första bleka skymningen bröt in i stugan, kom en liten gosse och en liten flicka, hans barn och hennes, till denna världen. Och han själf skulle komma snart, det var Stina viss om, och hon log i stilla glädje, vid den tanken. Han skulle komma med sitt unga mod och en sparad slant och köpa gården far haft, och då skulle de alla få ljufva dagar, de små och unga far och mor och gamla mor.

Och Stina väntade i veckor, i månader, i år, väntade först med hopp och glädje, sedan med hopp och fruktan, så utan hopp. Och allt eftersom hoppet krympte ihop, växte alla hennes forna vänners förakt

SVENSKT OFFER FÖR UPPLOPPET I FINLAND.

Svenske arkitekten i Helsingfors G. A. Lindbergh vilken såsom tillhörande det s. k. Hvita gardet, blef indragen i därstädes förefallna kravaller, blef d. 2 aug. svårt sårad af Röda gardets kulor och afled senare å Diakonissanstaltens sjukhus af sinasår. Född i Stockholm 1865, studerade L. vid Tekn. skolan

Efter fotograf.

Klode: Bengt Skjöldeparre.

G. A. LINDBERG. †

och Tekn. högskolan, praktiserade som privat arkitekt i Sundsvall 91—92 och begaf sig sistnämnda år till Tyskland, där under fortsättningen af 92 studier bedrefvos, hvarpå L. innehade anställning hos tyska arkitekter till 98.

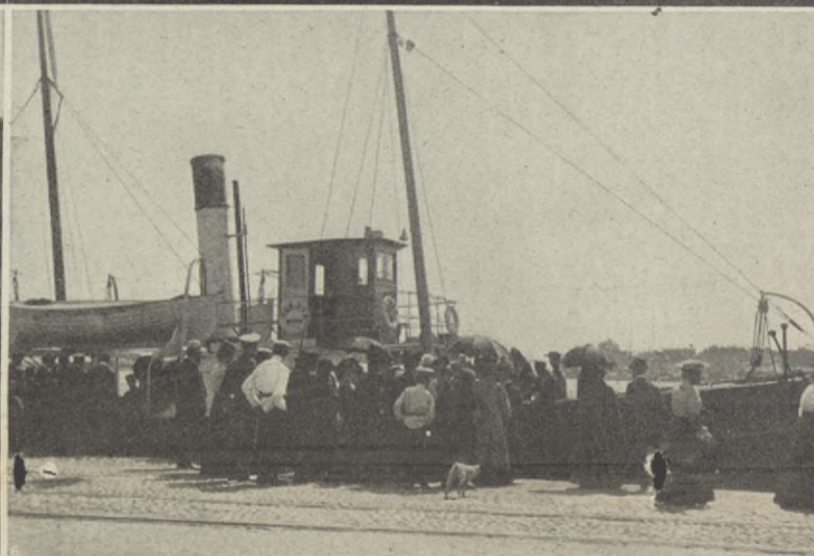
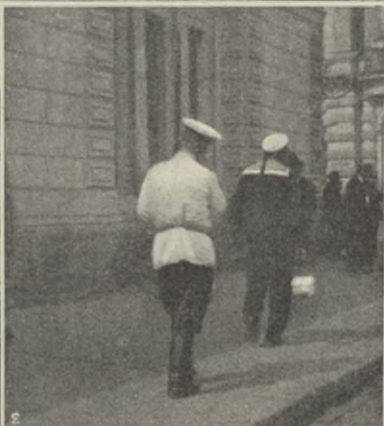
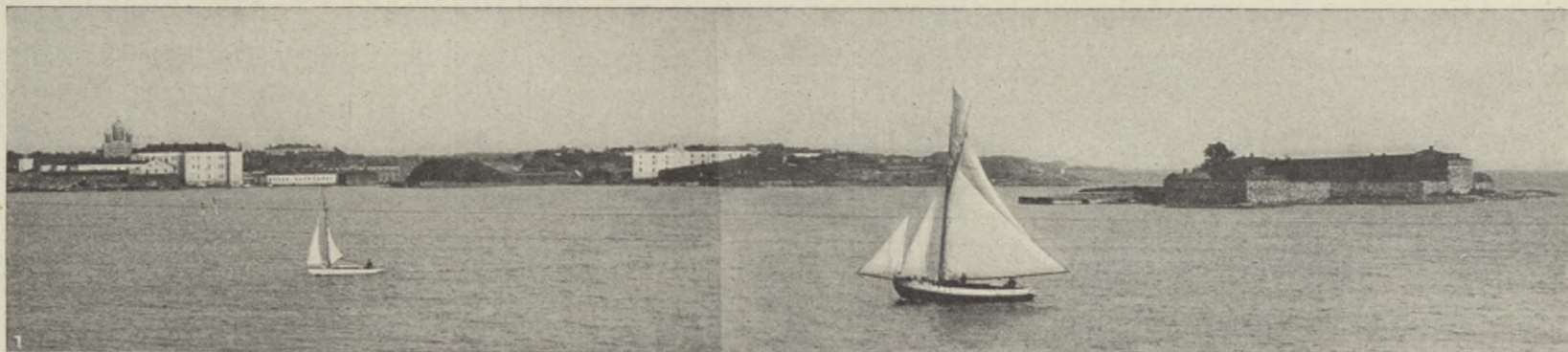
och onda tal. Han, som hon höll kär, var borta. Männe han gått bort på villande vägar? Männe han ej lefde längre? Ingenting visste hon, och ingenting fick hon nånsin veta. Ensam stod hon i världen med sina, små, sin sorg och den tunga bördan af allas hårda dom. Men hon älskade barnen, och kärleken gaf henne kraft att bära bördorna och att arbeta glad och tungt, tyngre än någonsin, för barnen, sig och gamla mor, den enda, som ej öfvergifvit henne. Och sin gamla födkrok behöll hon: den att ro folk öfver till andra stranden för två öre.

En gång vid en sådan tur blef hennes lilla gosse lämnad ensam vid stranden. När hon kom åter var han borta. Och borta blef han. Han hade gått ut på bryggan, lagt sig där och tittat ned på de små glittrande vågorna, hans späda barndoms vänner. De hade lockat honom till sig, och Stina fick jorda sin lille son.

Ären gingo, såren läktes. Stina blef gift med en bra karl. Ensamma fingo de lefva hädanefter som hitintills, men han som hon brydde sig ej om hvad onda tungor talade. De hade bägge friska armar och friskt mod, och han slog sig på fisket, hon skötte sin gamla enformiga syssla. Och så fick hon nya småtningar att sköta, och med dem växte kärleken, men också näringsbekymren, så de hade det nog så knappt därinne i stugan, hålst som gamla mor blifvit gammal och hennes armar ej längre voro att räkna på för arbete.

På senare somrarna hade "herrskep" hittat väg till byn, ångbåtar och "herrskep", sommargäster. Jag var bland dem. Stinas dåliga rykte nådde mina öron. Men jag hade dessförinnan några gånger sett in i hennes ärliga vemodiga ögon och lagt märke till hennes ständiga sträfvan. Och hur det var, hittade vi en gång vägen in i stugan. Den lilla tafla, jag där såg, hör till det vackraste jag sett, och den skall sent gå mig ur minnet. Stugans enda rum var köket. Där lågo hemväfda tras mattor med granna ränder på golvet. I den öppna spiseln sprakade elden under väl-

(Forts. å sid. 744.)

1. TOTALVY ÖFVER SVEABORG.
2. MARINKASERNEN A SKATUDDEN, DÄR DE REVOLTERANDE MATROSERNA FÖRSKANSAT SIG. I lilla flygeln till höger är arresten, där officerarne insattes. Å flaggstången som synes, hissades revolutionens röda flagga. Det var här den unge officeren de Livron från en af de utanför liggande torpedjagarne rodde i land, hissade ned revolutionsflaggan, stoppade den på sig och åter sprang ned till båten, allt under det han häftigt besköt af myteristerna. Han träffades af flera skott och afled sedermera.
3. RYSK MATROS, som under bevakning af en infanterist är på uppköp i staden.
4. HARAKKA FÄSTNING begynner delta i beskjutningen af en roddbåt fylld af revolutionärer.
5. FOLKMASSAN ÅSER FRÅN BRUNNSPARKENS VALLAR KANONADEN Å SVEABORG.
6. FLYKTINGAR FRÅN SVEABORG landstiga i södra hamnen.
7. MILITÄRLÄGER I STADENS CENTRUM
8. INFANTERISTERNA ÅTERVÄNDA FRÅN SIN MISSLYCKADE EXPEDITION att intaga Skatuddskasernen.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

Efter fotografi
KOSACKERNA EFTER RÄNSNINGEN AF RÖDA GARDETS KANSLI
Å BROHOLMEN.

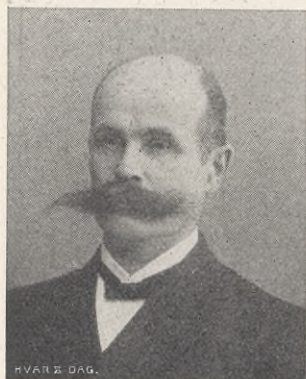
Klubb i Krm. A.-B. Bort Riffarenne Shtm. — Ohg
VAKT I BRUNNSPARKEN BESTÄENDE AF DE I BÖRJAN PASSIVA
HARAKKA-INFANTERISTERNA.

DE OROSFYLLDA DAGARNA I FINLAND.

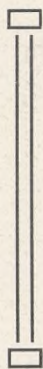

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre SHM—Gbg

1. FRÅN SVEABORG FLYDDA RÖDA GARDISTER FÖRAS FRÅN HÖGVAKTEN TILL POLISKAMMAREN.
2. SKYDDSKÅREN BILDAR KEDJA UTANFÖR BRANDKÅRSHUSET VID RÖDA GARDETS ANKOMST.
3. EN DÖDLIGT SÅRAD SKYDDSGARDIST BORTBÄRES MIDT UNDER KULRÄGNET FRÅN VALPLATSEN VID HAGNÅS TORG.
4. DÖDAD REGERINGSVÄNLIG SOLDAT BEGRAFVES UNDER STORA HÖGTIDLIGHETER.

KAPTEN KOCH,
den afgångne ledaren för Röda gardet.

KAARLO LUOTO,
den nye ledaren för Röda gardet.

Den i Terijoki mördade
dumamedlemmen
PROF. HERTZENSTEIN,
en af ledarne för det bekanta
kadettpartiet.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

RYSKA BILDER FÖR DAGEN.

Efter fotografi.

DEN UPPLÖSTA RIKSDUMANS MEDLEMMAR VID ANKOMSTEN TILL VIBORG.

Kliché: Bengt Silfverparri.

Efter fotografi.

»VIBORGS-DUMANS» LEDARE SAMLADE I SKOGEN VID TERIJOKI, NÄRA VIBORG.

Kliché: Bengt Silfverparri.

MEDARBETARE TILL HVAR 8 DAGS PORTRÄTTGALLERI.

Redaktionen är hvar och en tacksam som *insänder förslag till införande af porträtt* åtföljdt af sådana *allmänna uppgifter* att ett införande kan ifrågasättas. Då *redaktionen anser detta vara fallet, INSÄNDA VI* till vederbörande direkt en anhållan om *lån* af porträtt jämte särskilda (olika) blanketter att ifylla med noggranna uppgifter. Till ledning för intresserade medarbetare vilja vi påpeka:

att H. 8 D. bestrider alla kostnader för reproduktion och införande af porträtt;

att i fråga om *födelsedagar* sådana böra meddelas hälst omkring en månad före bemärkelsedagen,

saamt att vi *endast införa jämna 10-års-eventuellt 5-årsperioder*, (d. v. s. 50, 60, 70 etc., event. 55, 65, 75 etc. år);

att Redaktionen, som är fullständigt opartisk, *måste helt förbehålla sig att afgöra hvarje förslags antagande eller ej*;

att vår framställning om medarbetareskap främst afser *erhållande af uppgifter om framstående civila personer, hvilka icke finnas närmare omnämnda i matriklar eller årskalendrar.*

Redaktionen.

FREDSKONGRESSEN I LONDON.

FRÅN H. 8. D:S KORRESPONDENT.

Efter fotografi.

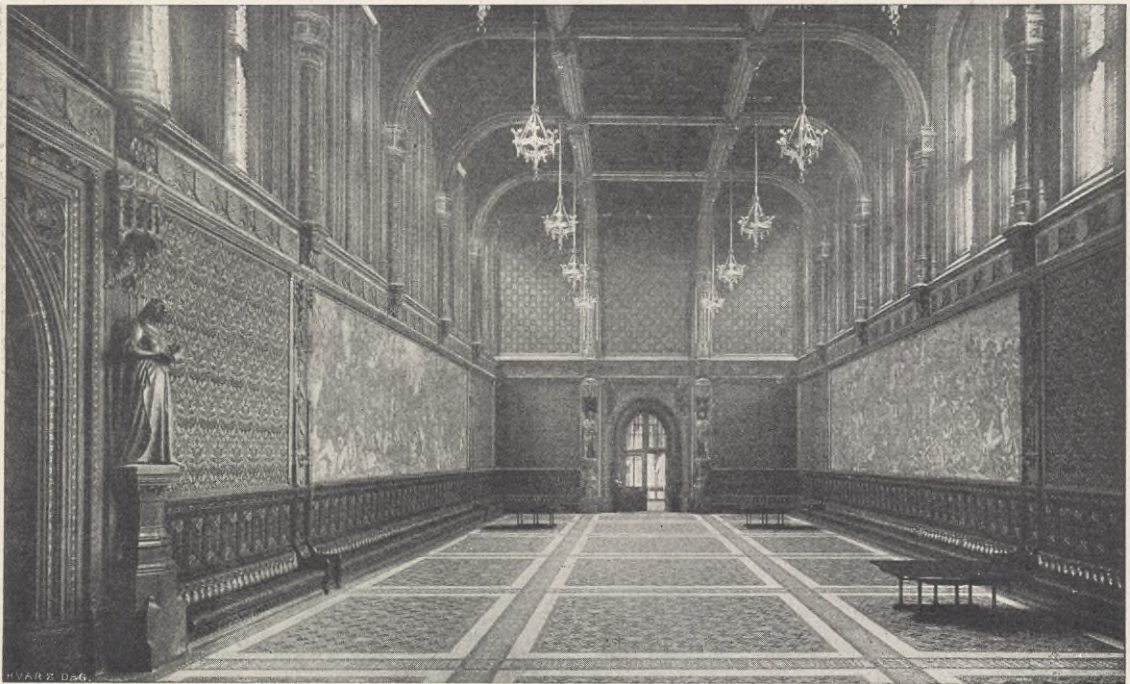
Klick: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skim—Gbg.

PARLAMENTSBYGGNADEN, DÅR KONGRESSEN SAMMANTRÄDDE. TERASSEN MOT THAMSEN.

Den 14:e interparlamentariska fredskongressen öppnades i parlamentshuset i London den 23 juli af Englands premierminister sir Campbell Bannerman. Omkring 600 deltagare samlades i öfverhusets "kungliga galleri", hvarest förhandlingarna ägde rum. Långväggarna i denna sal prydas med frescomålningar af tvenne utaf det gångna århundradets mest betydelsefulla historiska händelser: Nelsons död vid

Trafalgar, och mötet mellan Blücher och Wellington efter slaget vid Waterloo. Talarestolens front var vänd mot denna sistnämnda målning.

Innevarande års kongress kommer att blifva särskildt minnesvärd, genom att då ombud från Rysslands nationalförsamling första gången voro närvarande; de ryska delegeraderna hade likväl knappast hunnit infinna sig till öppningshögtidligheten, då tele-

Efter fotografi.

Klick: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Skim—Gbg.

ROYAL GALLERY I HOUSE OF LORDS, KONGRESSENS SAMLINGSRUM.

grafisk underrättelse anlände från S:t Petersburg att duman blifvit af tsaren upplöst och alltså ej längre existerade. Sir Campbell Bannerman vände sig omedelbart till de ryska ombuden och yttrade under de närvarandes bifallsrop: "Nya institutioner hafva ofta en orolig, ja, stormig ungdom, duman kommer att återupplefva, duman är död, lefve duman!"

Och ett gripande ögonblick var det, då efter ett kort svarstal af den ungerske delegerade greve Apponyi, professor Kovalevsky från Ryssland besteg talarestolen och med af rörelse vibrerande stämma hälsade mötesdeltagarne, uttalade sin och sina landsmäns förbittring och smärta vid underrättelsens mottagande om tsarens upplösningsdekret samt därefter med de öfriga närvarande ryska ombuden lämnade kongressen. De inbjödos omedelbart att som kongressens gäster kvarstanna och öfvervara förhandlingarna, men lämnade omedelbart London att återvända till Ryssland för att, enligt professor Kovalevskys ord, "fortsätta striden för rättvisans sak, för friheten och världsfreden."

Blid de viktigaste frågor som behandlades under kongressen voro afväpnings- och skiljedomsfrågorna samt planen att inrätta ett permanent råd att arbeta för vidgad erkännande af folkrättens principer. Bland de mera bemärkta talarne märktes baron d'Estournelles de Constant, Mr Bryan från Amerika samt doktor Gobat från Schweiz.

Ej håller sänkades fästernas rad. På måndagens afton voro kongressdeltagarne inbjudna att vara lordmayorn af London gäster och på onsdagen gafs af

WESTMINSTER HALL.

Kliché: Bengt Silfverparre

WESTMINSTER HALL, där engelska parlamentet gaf en bankett till ära för fredskongressens medlemmar.

parlamentets medlemmar lunch för de främmande nationalförsamlingarnes representanter i Westminster-Hall, dit de intågade i procession genom "House of Lords" samlingshall.

Westminster Hall är rikt på historiska minnen. Englands första parlament höllos där, Richard II:s afsättning ägde här rum, Carl I:s ransakning och dom, och omedelbart därefter var den skådeplatsen för Cromwells upphöjelse till lordprotector. Sedan Georg IV:s dagar har Westminster Hall stått oanvänd, tills sistlidet år, då den engelsk-franska "Entente Cordiale" därstädes firade sin invigning med en bankett för franska flottans officerare.

Fredskongressens medlemmar hälsades här välkomna af Englands lordkanslär, hvars tal besvarades af grefvarne d'Estournelles de Constant och Apponyi samt mr Bryan från Amerika.

På onsdags eftermiddag besöktes Windsor. på torsdagen mottogos deltagarne af Kung Edward i Buckingham Palace och på aftonen samma dag avslutades kongressen med en bankett i Kristallpalatset.

Sverige var vid kongressen representeradt af 5 medlemmar, Norge af 10 och Danmark hade sändt 14 representanter.

Efter fotografi.

TE PÅ TERASSEN. Grefve Apponyi (x).

Kliché: Bengt Silfverparre

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

Efter fotograf

DEN STORA ELDSVÅDAN PÅ MILANOUTSTÄLLNINGEN: Totalvy af ödeläggelsen.

Klick: Bengt Sjöforsparre

Efter fotograf

ELEKTRISKA GEVÄR.

Klick: Bengt Sjöforsparre.

Den 3 aug. på morgonen utbröt en fruktansvärd eldsvåda på Milanoutställningen. Paviljongen för dekorativ konst nedbrann fullständigt och inalles beräknas förlusterna till omkring 15 millioner francs. Tafvelgalleriet var starkt hotadt.

*

Från de stora skytttäflingarna i engelska armén bringa vi en bild föreställande skjutning med hypermodärna elektriska gevär.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

F. R. VON KRAEMER.

F. d. läroverksadjunkten Fredrik Robert von Kraemer fyllde den 8 juli 70 år. Stud.-ex. 56, kansliex. 64, adjunkt vid Lidköpings läroverk 61—02, ordf. i styrelsen för Lidköpings folkbibliotek 72—87. Utövat litterär verksamhet samt verkat som föreläsare.

A. GEORGII.

65 år fyllde den 29 juli grosshandl. Axel Georgii i Stockholm. Student 60. Anst. å generalkonsulatet i London 69, öfverflyttade 81 till Sthlm, anst. hos P. Wikström junior därstädes. Vice ordf. och ordf. i 16 år i Sveriges kontoristförening. Ordf. i English Society sedan dess bildande 96 och förest. för Eng. förs.

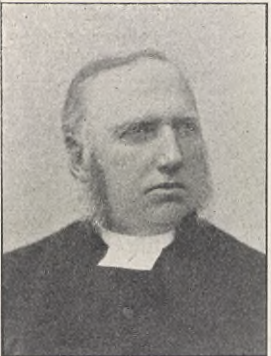
C. D. T. UPPSTRÖM.

60 år fyllde d. 5 aug led. af Riksd. F. K. häradshöfding Carl David Theodor Uppström Stud.-ex. 65, v. häradshöfding 72, häradshöfding 82. Led. af stadsfullmäktige i Hernösand 84, landstingsman 90 samt från 93. Led. af Riksd. F. K. 02. Led. i en hel del direktorer och styrelser.

J. NILSSON KLARÉN.

60 år fyllde den 7 aug kyrkoherde Jöns Nilsson Klarén. Stud.-ex. 71 prästvigd 77, kyrkoherde i Billinge och Röstånga sedan 92. Inspektör för Gunnaröds privata elementarläroverk sedan 92.

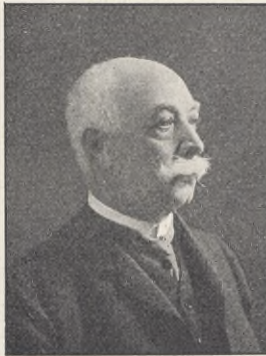
G. L. BJÖRCK.

Prosten och kyrkoherden, fil. dr. Gustaf Ludvig Björck fyllde den 30 juli 65 år. Stud.-ex. 60, fil. dr. 66, teol. kand. 71, prästvigd 5. å, vice lektor i Göteborg 64, 67, kyrkoherde i Vinberg 77, prost 87, inspektör för Falkenbergs pedagogi 91—95

G. M. V. WIJKMAN.

Häradsskrifvaren Gustaf Magnus Vilhelm Wijkman i Köping fyllde d. 31 juli 65 år. Stud.-ex. 60, kansliex. 62, e. o. landskanslist 63, kamrerare vid Köpings stads drätselkammare 69—86, kronoförman 74—84, sedan 84 häradsskrifvare i Kungsörs fogderi. Ordf. i styr. för Mälareprov. banks afd.-kontor i Köping sedan 03, kontrollant därstädes 82—02.

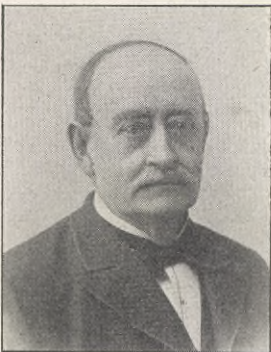
C. A. L. VON PLOMGREN.

Kammarjunkaren frih. Carl August Ludvig von Plomgren fyllde den 5 aug. 60 år. Sedan 78 innehafvare af fideikommissogöden Mästena i Södermanland. Företagit vidsträckt resor. Sedan 77 kammarjunkare i k. maj:ts hof.

E. L. ALBERT.

Ingenjör Edvard Leopold Albert fyller den 15 aug 60 år. Innehafvare af egendomen Strömsberg i Elfsborgs län, är A. v ordf. i kommunalnämnd och stämna, led. i bevilnings- och taxeringsnämnd samt kyrko- och skoloråd, m. m.

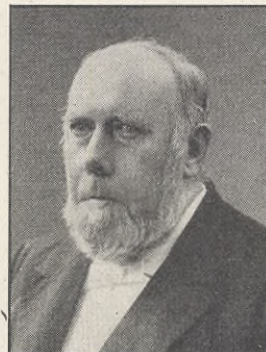
A. F. BOY. †

Den 27 juli afled i Stockholm kammarherren Adolf Fredrik Boy, 86 år gammal. Underlöjtnant vid Jämtlands fältjägarregår 38, löjtnant 43, afsked 46, kapten i armén 54, afsked ur krigstjänsten 60. Kammarherre 55.

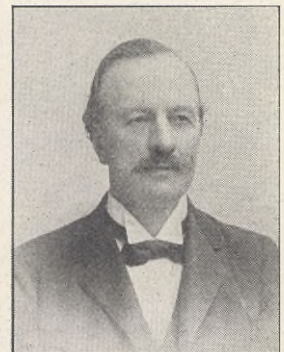
G. A. HEDMAN. †

F. d. grosshandlaren och konsult Gustaf Adolf Hedman i Malmö afled den 30 juli 78 år gammal. Sedan 56 bosatt i Malmö, var H. anlitad inom alla områden af Malmö kommunala lif och därmed sammanhängande affärsinstitutioner samt enskilda bolag. -

S. NYGREN. †

Den 29 juli afled i Göteborg seminariektor Samuel Nygren. Född 39, stud.-ex. 60, v. lektor vid Göteborgs h. allm. läroverk 71—73, lärare vid Gbggs reallgymnasium 72—85, rektor vid Gbggs folkskollärareseminarium 87, folkskoleinsp. 85—92. Medlem af kyrkoråd. Leksammaombud (Haga försam.) vid kyrkomötena 93, 98, 03.

D. A. T. WESTMAN. †

Den 27 juli afled Å Rindöbaden nära Stockholm f. d. ombudsmanen i generalpoststyrelsen v. häradsh. Daniel Axel Teodor Westman, 59 år gammal. Student 65, ex. till rättsgängsverken 69, kanslist i generalpoststyrelsen, kammarskrifvare 75, ombudsman 77, notarie och ombudsman 86. Testamenterat 40.000 kr. till Hofkapellisternas pensionskassa.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Ståversparre othm—Öbg.

SVERIGES JUVELERARE- OCH GULDSMEDSFÖRENING hade den 30 och 31 juli årssammanträde i Stockholm, hvarvid en mängd frågor diskuterades. Omkring 125 guldsmedsfirmor i Sverige voro representerade. Vår grupp är tagen från föreningens utflykt till Drottningholm.

(Forts. fr. sid. 735).

linggrytan. Bakom hvita gardiner tittade gyllenlack, balsaminer och pelargonier fram. Stina höll på att ställa fram aftonvarden på bordet. Då ocn då afbröt hon sysslorna för att gå och språka med lilla Karin, en hvit och rosig liten tös, så väl och kärleksfullt skött, som sällan rika mans barn bli det. Aftonsolen lyste just in på lillans vagg, som sattes i sakta gång af gamla mor. Hon satt på träsoffan vid fönstret, hon hade mist sina gamla ögons ljus, och det enda hon nu dugde till var att vagg barnet. Hennes hvita huvud darrade, rösten darrade också, när hon talade om sitt lifs stora visdom, den gamla därute i fattigdomens koja. Gud vare tack för hela mitt lif. När jag miste min man och stod ensam med barnen, hjälpte han mig, och hvar dag sedan dess har han hjälpt mig. När nöden varit störst, har han sändt barmhärtiga människor i min väg, som hulpit mig, och de sko a bli välsignade för det. Deras gärningar skola följa dem efter som ljusa änglar. Och de som inte varit barmhärtiga, dem vill jag förlåta, som Gud förlåter mig — — —". In springer en liten brunstek, knubbig och barbent byting och ropar på mat, åtföljd af allas favorit, en svart hundvalp. Vi hade varit på en utfärd till hafs, och resterna af vår matsäck stannade i stugan. Modern satte pysen på golfvet, gaf honom några potatis i en skopa och lade därtill en bit skinka. Det var tydligen en läckerbit, som inte hade vankats i huset på mången god dag. Den lille grep den begärligt med fingrarne och bet tag i den. Och vips! var hans vän hundvalpen framme och högg tag i andra kanten af biten under högt glädjetjut. Det var en dräplig syn att skåda.

Stina blef vår goda vän och är det än. När vi framåt jul sände en korg till våra vänner i stugan med lite julörning, kom korgen åter med nästa båt. Jämte ett i komiska högttrafvande ordalag affattadt tacksägelsebref innehöll den ett tjug ägg samt två påsar. På den ena stod: "En vänlig hälsning till frun från Jonas" (Stinas pojke). Och på den andra: "Till herrn som gaf mig byxor". Och de befunnos innehålla hasselnötter.

Foto Berg. Rättvik

VEGETARIANER PÅ ÅRSMÖTE I RÄTTVIK.

Kliché: Bengt Ståversparre

Svenska vegetariska föreningen, som räknar omkring 1,000 medlemmar, hade 28—30 juli sitt årsmöte i Rättvik. Ett hundratal representanter från alla delar af landet — från Haparanda till Malmö — närvaro, hvarjämte under trenne offentliga folkfäster ordsbefolkningen, ej minst allmogen, talrikt kom tillstädes för att lära känna de idéer, för hvilka föreningen verkar. Det är från en af dessa fäster vi här meddela en bild. Föreningen, som är i starkt växande, ledes af redaktör J. L. Saxon i Stockholm.